

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/175/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204731
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816204731.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcov: 1/J. G., T.. XX.XX.XXXX, U. H. G. XXX 2/S. G., T.. XX.XX.XXXX, U. H. G. XXX 3/K. G., T.. XX.XX.XXXX, U. H. G. XXX všetci zastúpení JUDr. Miroslavou Husovskou, advokátkou, AK so sídlom Weberova 2, Prešov, IČO: 42 232 348 proti žalovanému N. G.Y., T.. XX.XX.XXXX, U. H. G. XXX, t. č. Ú.-Ú. C. zastúpený JUDr. Mikulášom Drobňákom, advokátom, AK Sídlisko I. 997, Vranov n/T, IČO: 47 255 528 o uloženie zákazu vstupu do nehnuteľnosti, vypratanie a uloženie zákazu približovania, takto

rozhodol:

Žalovaný vo vzťahu k žalobkyni v 1.rade je vylúčený z užívania nasledovných nehnuteľností: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúce sa na parc. reg. „C“ č. XXX, zapísaná na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 582 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, zapísaná na LV č. XXX všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese D. T. U., obec G., katastrálne územie G., evidované Okresným úradom D. T. U., katastrálnym odborom.

Žalobu v časti vylúčenia z užívania nehnuteľnosti vo vzťahu k žalobkyni v 2.rade a vo vzťahu k žalobcovi v 3.rade zamietá.

Žalobu v časti vypratania nehnuteľnosti a uloženie zákazu približovať sa žalobcom a v časti alternatívneho petitu vo vzťahu k všetkým žalobcom zamietá.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v 1.rade v pomere 34%.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v 2.rade v pomere 100%.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v 3.rade v pomere 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaný má zakázané vstupovať na nasledovné nehnuteľnosti: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúce sa na parc. reg. „C“ č. XXX, zapísaná na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 582 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, zapísaná na LV č. XXX všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese D. T. U., obec G., katastrálne územie G., evidované Okresným úradom D. T. U., katastrálnym odborom. Zároveň, že žalovaný je povinný vypratať nasledovné nehnuteľnosti: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúce sa na parc. reg. „C“ č. XXX, zapísaná na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 582 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, zapísaná na LV č. XXX všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese D. T. U., obec G., katastrálne územie G., evidované Okresným úradom D. T. U., katastrálnym odborom, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Žalovaný sa nesmie na vzdialenosť 30 metrov priblížiť k žalobkyni v 1. rade,

2. rade a k žalobcovi v 3. rade. Žalovaný je povinný žalobcom v 1., 2., 3. rade zaplatiť trovy konania, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnili tým, že žalobkyňa v 1.rade je manželkou žalovaného, žalobkyňa v 2.rade je dcérou žalovaného a žalobca v 3.rade je syn žalovaného. Žalobkyňa v 1.rade podala dňa 14.09.2015 na žalovaného trestné oznámenie z dôvodu, že žalovaný sa jej vyhrážal, že ju zabije a že im podpáli dom. Poukázali na to, že žalovaný má už dlhodobo problémy so svojou agresivitou a prejavmi násillia. Jeho prejavy sa zhoršujú pod vplyvom alkoholu. Z uvedených dôvodov bol žalovaný trestne stíhaný aj v roku 2006 a odsúdený v trestnom konaní s podmieneným odkladom výkonu trestu. V roku 2011 bol žalovaný riešený v priestupkovom konaní, kde mu bola uložená pokuta. V roku 2014 bol opätovne liečený na psychiatrii. V tomto čase bolo spolužitie so žalovaným stalo neznesiteľné. Z dôvodu veľkého strachu o život sa žalobkyňa aj s deťmi odsťahovala zo spoločného domu v obci G. do D.. Po návrate žalovaného z psychiatrického liečenia žalovaný opakovane kontaktoval žalobkyňu s žiadať ju aby sa vrátila späť domov. Žalobkyňa v 1.rade sa po naliehaní vrátila späť domov s tým, že sa dohodli, že žalovaný prestane definitívne piť a že ich dom prepíšu na ich dcéru, t.j. na žalobkyňu v 2.rade, a to z dôvodu, aby v prípade, že žalovaný znova začne piť a správať sa agresívne mali možnosť sa pred ním brániť a vyhodiť ho z domu. Žalovaný v súčasnosti nie je vlastníkom domu, nemá v ňom zriadené žiadne vecné bremeno a dom mu žalobkyňa v 1.rade umožnila užívať najmä z dôvodu príbuzenstva. Žalovaný sa vôbec nespráva tak ako sľúbil, ale naopak. Žalovaný dokázal nepiť cca 4 mesiace. Potom sa žalovaný vrátil k svojmu spôsobu života a prejavovania. Hoci sa snažil zdržať fyzických atakov, žalobkyňa v 1.rade a žalobkyňa v 2.rade vulgárne nadával. Naposledy sa tak udialo práve dňa 12.09.2015, keď sa žalovaný vrátil domov opitý, začal vulgárne nadávať žalobkyňu a žalobkyňu v 2.rade. Keď sa mu žalobkyňa snažila dohovárať a opýtala sa ho prečo znova začal piť, keď sľúbil, že piť nebude, začal kričať, že jeho nikto z domu vyhadzovať nebude a že ho radšej podpáli. Následne dvihol ruku a chcel udrieť žalobkyňu v 2.rade, no žalovaný v 3.rade zachytil ruku žalovaného. Po tomto incidente žalovaný stále verbálne atakoval žalobkyne. Následne žalobkyňa v 1.rade podala trestné oznámenie. Na základe správania žalovaného dňa 14.09.2015 podala Okresná prokuratúra obžalobu pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa ust. § 208 ods.1 písm. j) TZ žalovaný bol taktiež vzatý do väzby. Medzičasom sa žalobkyňa dozvedela, že žalovaný bol zatiaľ neprávoplatne prepustený z väzby. Preto majú žalobcovia obavu, aby žalovaný po prepustení nenaplnil svoje vyhrážky. Uviedli, že majú zo žalovaného veľký strach a to, že ak sa žalovaný opije, ublíži im na zdraví, prípade im podpáli dom. Ďalšie spolužitie s ním si nevedia predstaviť. Na preukázanie tejto obavy poukazujú na znalecké posudky C.. J. Č.J. č. 67/2015, 68/2015, 02/2016 podané v konaní pred OS Vranov n/T sp. zn. 13T 37/2016. Žalobcovia trpia syndrómom týraných osôb a žalovaný depresívnymi poruchami a úzkosťami ako aj neurotickými symptómami. O skutočnosti, že žalovaný môže svoje vyhrážky naplniť svedčia priestupkové konania, predchádzajúce odsúdenie, lekárske správy a výpovede svedkov a pobyt žalovaného na psychiatrii. Dôkazy sa nachádzajú v trestnom spise OS. Žalobcovia poukázali na ust. § 126 os. 1 OZ, § 146 ods. 1 OZ, § 417 ods. 1,2 OZ od ktorých odvodzujú svoj nárok.

2. Žalovaný so žalobu nesúhlasil. Vo svojom písomnom vyjadrení len poukázal na to, že ho pri prevode domu oklamali a že má v dome doživotné právo bývania, ktoré mu môžu obmedziť len keď má vypité. Dcéra mu písala, že z domu nechce nič a syn, že mu je ľúto, že je vo väzbe. Na liste vlastníctva tarcha nie je zapísaná. Právny zástupca žalovaného sa bližšie k veci nevyjadril.

3. Podaním zo dňa 27.03.2017, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené mimo pojednávania dňa 03.04.2017, právny zástupca žalobcov zaslal „úpravu petitu a doplnenie označenia dôkazov“, v znení výroku tohto uznesenia. Uznesením súd o navrhovanú zmenu pripustil v tom smere, že žalovaný je vylúčený z užívania nasledovných nehnuteľností: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúce sa na parc. reg. „C“ č. XXX, zapísaná na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 582 m2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, zapísaná na LV č. XXX všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese D. T. U., obec G., katastrálne územie G., evidované Okresným úradom D. T. U., katastrálnym odborom, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Žalovaný je povinný vypratať nasledovné nehnuteľnosti: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúce sa na parc. reg. „C“ č. XXX, zapísaná na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 582 m2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, zapísaná na LV č. XXX všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese D. T. U., obec G., katastrálne územie G., evidované Okresným úradom D. T. U., katastrálnym odborom. Žalovaný sa nesmie na vzdialenosť 30 metrov priblížiť k žalobcovi v 1. rade, v 2. rade a k žalobcovi v 3. rade. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1., 2., 3. rade zaplatiť trovy konania, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Alternatívne sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanému vypratáť nasledovné nehnuteľnosti: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúce sa na parc. reg. „C“ č. XXX, zapísaná na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 582 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, zapísaná na LV č. XXX. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1., 2., 3. rade zaplatiť trovy konania, a to. do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi, a to, obsahom trestného spisu sp. zn. 13T/163/2016, a to aj znaleckými posudkami č. 67/2015, 68/2015, 2/2016, 3/2016, 6/2016, 8/2016, výpoveďami žalobcov a žalovaného v trestnom spise, listom vlastníctva č. XXX, písomným vyjadrením žalovaného, podaním žalobcov zo dňa 20.01.2017, listinami vyžiadanými z katastra nehnuteľností a LV a notárskou zápisnicou N 106/2014, spisom tun. súdu sp. zn. 3C/121/2016.

6. Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

7. Z listu vlastníctva č. XXX, k.ú. G. vyplýva, že na ňom sú zapísané nehnuteľnosti, a to parcela č. XXX o výmere 582 m² a dom s.č. XXX, vlastníkom celej nehnuteľnosti je žalobkyňa v 2.rade S. G.. Právnym titulom nadobudnutie je darovacia zmluva Nz 7746/204. Z listu vlastníctva nevyplýva, že by na nehnuteľnosti bola zriadená nejaká ťarcha.

8. Podľa notárskej zápisnice č. N/106/2014, Nz 7746/2014 vyplýva, že žalobkyňa v 1.rade a žalovaný darovali žalobkyni v 2. rade, svojej dcére nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. G., a to parcelu č. XXX o výmere 582 m² zast. plochy nádvoria a dom s.č. XXX. Podľa bodu 5 sa obdarovaná zaviazala, prijala osobný záväzok, že umožní svojim rodičom bývať do konca života v rodinnom dome. Podľa bodu 6 notárskej zápisnice, darca N. G., t.j. žalovaný vyhlásil, že súhlasí, aby v prípade, že požije akékoľvek, aj malé množstvo alkoholu obdarovaná bude oprávnená neumožniť mu bývať v rodinnom dome a užívať darované nehnuteľnosti.

9. Z trestného rozsudku vydanom v trestnom konaní sp. zn. 13T/163/2016 vyplýva, že obžalovaný N. G., nar. X.X.XXXX vo D. T. U., trvale bytom G. XXX, okres D. T. U., t.č. od 6.12.2015 v Ú. T. D. D. Y. bol uznaný za vinného za to, že od presne nezisteného dňa v roku 2006 do 6.12.2015 v mieste trvalého bydliska v rodinnom dome č. XXX v obci G., okr. D. T. U., týral svoju manželku J. G., T. XX.X.XXXX a svoje deti S. G., T. X.X.XXXX a K. G.Y., T. XX.X.XXXX, všetci trvale bytom G. XXX, okr. D. T. U., a to tým spôsobom, že ich opakovane slovne napádal, vulgárnym správaním, oslovovaním a nadávkami ich ponižoval a pohŕdal nimi a manželku opakovane napádal fyzicky tak, že ju sotil alebo stlačil na určitých miestach tela, hádzal po nej veci, kde takto spôsoboval povrchové zranenia, ktoré si niekedy aj vyžiadali lekárske ošetrenie. Manželke sa taktiež opakovane vyhrážal zabitím a takýmto konaním v nich všetkých vyvolával strach a stres, kde jeho konanie vyvrcholilo tým, že dňa 12.9.2015 v čase okolo 21.00 hod. sa po návrate domov v rodinnom dome č. XXX v obci G., okr. D. T. U.L. vyhrážal manželke J. G. a dcére S. G., že ich pozabíja a že podpáli rodinný dom a všetci v ňom zhoria, kde toto konanie u nich vzbudilo dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční a privolali políciu. V dôsledku takéhto konania obvineného podľa znaleckých posudkov č. 67/2015, 68/2015 a 02/2016, vypracovaných znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých C.. J. Č., J. G., S. G. trpia syndrómom týranej osoby a K. G. trpí depresívnymi tendenciami, úzkosnosťou a neurotickými symptómami. Dňa 6.12.2015 v čase okolo 18.00 hod. v rodinnom dome s popisným číslom XXX v obci G., okr. D. T. U., sa opätovne vyhrážal svojej manželke J. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. č. XXX, okr. D. T. U. a ich dcére S. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. č. XXX, okr. D. T. U., že nech mu dajú nôž, že zabije najprv ich a nakoniec zabije aj seba, pričom toto jeho konanie vzbudilo u manželky J. G. a ich dcéry S. G. dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční. Teda týral blízke osoby spôsobujúc im fyzické, psychické utrpenie, a to údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, stresu, citovým vydieraním, ktoré ohrozovalo ich fyzické a psychické zdravie, inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, čím spáchal zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Za to, bol odsúdený podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 7 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho

na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2017.

10. Z odôvodnenia trestného rozsudku, obsahu trestného spisu a výpovedi svedkov v trestnom konaní vyplýva presne popis skutkových okolností prípadu ako aj násilné správanie žalovaného voči žalobcom.

11. Zo záverov znaleckého posudku č. 37/2015 podaného v trestnej veci vypracovaného spoločnosťou Q. - F. B. C. G.. G. M..B.. ohľadom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného vyplýva, že u obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od alkoholu F 10.2, no obžalovaný netrpel a ani netrpí nejakou duševnou chorobou ani poruchou. Správanie obvineného je v dôsledku konzumu alkoholu pri syndróme závislosti od alkoholu zmenené v tom zmysle, že sa opakovane dostáva do konfliktov v rámci rodinných vzťahov. V období abstinencie je schopný korigovať svoje správanie a nie je jeho správanie problémové a zároveň proklamuje snahu o abstinenciu a ochotu spolupodieľať sa na liečbe. Vzhľadom k miere kritickosti ku konzumu alkoholu a k proklamácii ochoty spolupracovať znalci navrhujú uložiť ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

12. Podľa záverov znaleckého posudku č. 03/2016 podaného v trestnej veci znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých C.. J. Č. sa u obžalovaného jedná o osobnosť extra introvertovane socializovanú, psychosomaticky stabilizovanú, s uvoľneným brzdoým systémom správania v situáciách, ktoré sú citovo a náladovo podfarbené. Má problémy s prispôbením sa. K charakterovým vlastnostiam, odchýlkam v správaní, či poruchám znalec uviedol, že obžalovaný ťažko znáša frustrácie, je málo tolerantný, pozornosť sústreďuje na „krivdy“, ktoré mu boli spôsobené. Má zníženú schopnosť akceptovať názory iných. Situačné afekty v jeho správaní sa prejavujú vo forme nekľudu a porúch adaptability. Aktuálne efektívne napätie je u neho odvádzané neadekvátnym spôsobom, významný podiel na tomto správaní má jeho závislosť na alkohole. K vierohodnosti obžalovaného znalec uviedol, že všeobecná vierohodnosť sa vzťahuje na schopnosť spoľahlivo vnímať udalosť, uchovať si ju v pamäti a verbálne je reprodukovat', tiež sa vzťahuje na schopnosť osoby rozlíšiť skutočne zažitú od iných mentálnych produktov. Všeobecnú vierohodnosť obžalovaného hodnotil znalec ako zachovanú. Pri hodnotení špecifickej vierohodnosti jeho výpovedi konštatoval snahu skresľovať udalosti vo svoj prospech. Až neskôr priznáva určitý podiel svojho správania na vzniknutom probléme. Taktiež znalec konštatoval, že správanie obžalovaného bolo v značnej miere ovplyvnené jeho alkoholovou závislosťou, čo aj sám obžalovaný priznal a je ochotný v záujme zmiernenia problémov, ktoré svojim správaním v rodine spôsobil, podrobiť sa aj ústavnej protialkoholickéj liečbe.

13. Zo záverov znaleckého posudku č. 02/2016 podaného v trestnej veci znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých C.. J. Č. ohľadom poškodeného K. G. súd zistil, že u menovaného sa jedná o osobnosť introvertovane socializovanú, simplexnú, emočne labilnú, so zníženou frustarčnou toleranciou a zníženým sebavedomím, je ľahko citovo zraniteľný. U poškodeného znalec zistil prítomnosť známkov neurotickej a depresívnej symptomatológie, prejavujúce sa zvýšenou agitovanosťou, podráždenosťou, nechutenstvom, pocitmi viny, pocitmi potrestania, pesimizmom, smútkom, pocitmi neistoty pred ľuďmi, strachom z budúcnosti a neurčitou úzkosťou. Osobnosť poškodeného vo všeobecnosti možno považovať za vierohodnú a úprimnú, nezistil u neho vlastnosť skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. zatajovať ich, vypovedať nepravdivo, neúplne, účelovo a nezistil skutočnosti, ktoré by signalizovali, že jeho výpoveď je niekým ovplyvnená. K syndrómu týranej osoby znalec uviedol, že tento zahŕňa špecifické následky na opakovanú expozíciu traumatizujúceho násillia, ktorého sa dopustila blízka osoba, nie je však automatickým následkom akéhokoľvek domáceho násillia a nemusí byť u každej obeti domáceho násillia. U poškodeného K. G. sa podľa znalca dôsledky traumatizácie dôsledkom správania sa jeho otca prejavili v emocionálnej oblasti depresívnymi tendenciami, úzkosnosťou a neurotickými symptómami.

14. Zo záverov znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých C.. J. Č. uvedených v znaleckom posudku č. 67/2015 podaného v trestnej veci ohľadom poškodenej S. G. vyplýva, že sa jedná o osobnosť simplexnú, intro-extravertovane socializovanú, emočne labilnú, skôr depresívne ladenú, úzkostnú, psychosomaticky narušenú, ľahko citovo zraniteľnú. Znalec u poškodenej zistil prítomnosť známkov neurotickej a depresívnej symptomatológie, tiež anxiózu s tým, že vzhľadom na výsledky aplikovaných techník usudzuje, že tieto psychické poruchy majú svoj pôvod a podstatu najmä v súvislosti s objasňovaným trestným činom. Osobnosť menovanej vo všeobecnosti možno

považovať za vierohodnú a úprimnú, znalec nezistil u nej vlastnosť skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. zatajovať ich, vypovedať nepravdivo, neúplne, účelovo a nezistil skutočnosti, ktoré by signalizovali, že jej výpoveď je niekým ovplyvnená. Znalec u poškodenej S. G. zistil známky poukazujúce na syndróm týranej osoby prejavujúce sa formou naučenej bezmocnosti, ktorá kategória symptómov týraných žien sa prejavuje tým, že osoba nemá žiadnu kontrolu nad nepríjemnými udalosťami, každý pokus zmeniť nepríjemnú udalosť skončí prehrou, prepadne letargii a pasivite. Obeť vyhľadáva pomoc až v momente, kedy je presvedčená, že jej ide o holý život. Znalec tiež konštatoval, že u poškodenej S. G. znaleckým vyšetrením nezistil, aby vyšetrovaným konaním obžalovaného utrpela posttraumatickú stresovú poruchu.

15. Záver o syndróme týranej osoby vo forme naučenej bezmocnosti znalec konštatoval aj v závere znaleckého posudku č. 68/2015 podaného v trestnej veci ohľadom poškodenej J. G., rovnako ak nezistenie posttraumatickej stresovej poruchy a totožne vyznel aj záver o vierohodnosti osobnosti poškodenej J. G., keď znalec nezistil u nej vlastnosť skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. zatajovať ich, vypovedať nepravdivo, neúplne, účelovo a nezistil skutočnosti, ktoré by signalizovali, že jej výpoveď je niekým ovplyvnená. K osobnosti poškodenej J. G. uviedol, že sa jedná o osobnosť simplexnú, extravertovane ladenú, psychosomaticky narušenú, schopnú racionálne a účinne riešiť rôzne situácie bez vytesnenia emócií. V čase znaleckého vyšetrenia znalec zistil u poškodenej J. G. prítomnosť známk neurotickej a depresívnej symptomatológie, prejavujúce sa hlavne pocitmi vnútorného chvenia, problémami so sústredenosťou, podráždenosťou a výbušnosťou, problémami s dýchaním, precitlivosťou, strachom o život, tiež anxiozitu, ktoré majú svoj pôvod a podstatu najmä v súvislosti s objasňovaným trestným činom.

16. Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria I.. M. vykonala vyšetrenie duševného stavu poškodených J. G., S. G. a K. G.. V znaleckom posudku č. 6/2016 podaného v trestnej veci zo dňa 30.1.2016 uviedla, že poškodená J. G. v minulosti netrpela žiadnou duševnou chorobou ani poruchou. V súčasnosti u nej zistila výskyt adaptačnej poruchy, ide o úzkostne-depresívnu reakciu pri dlhodobo narušenom matrimoniálnom vzťahu s popisovanými slovnými aj fyzickými atakmi zo strany jej manžela, podľa dostupných údajov, ktoré sú potencované jeho nadkonzumom alkoholu. Záťažová situácia iniciovala u poškodenej výskyt a prejavy subjektívnej tiesne s emočnými prejavmi úzkosti, obáv, smutnej nálady, s poruchami spánku. Prejavy nemajú trvalý charakter a spravidla po vymiznutí okolností, ktoré ju sprevádzali, v krátkej dobe odznejú aj spontánne, bez liečby. Zistené známky neurotickej a depresívnej symptomatológie u poškodenej nie sú takej intenzity a hĺbky, aby si vyžadovali medikamentóznú liečbu. Adaptačná porucha s prejavmi smutnej nálady, s obavnými emocionálnymi reakciami sa rozvinula v dôsledku konania a správania obžalovaného. U poškodenej znaleckým vyšetrením nezistila prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy.

17. Ohľadom duševného stavu poškodenej S. G. v znaleckom posudku č. 7/2016 podaného v trestnej veci zo dňa 31.1.2016 znalkyňa v záveroch konštatovala, že v minulosti výskyt žiadneho duševného ochorenia nezistila. V súčasnosti trpí adaptačnou zmiešanou poruchou emócií a chovania pri dlhodobej záťažovej (stresovej) situácii. Prejavy uvedenej poruchy nemajú trvalý charakter a spravidla po vymiznutí okolností, ktoré ju sprevádzali v krátkej dobe odznejú (spontánne, i bez liečby). Adaptačná porucha sa rozvinula ako reakcia na dlhodobú stresovú situáciu v rodine, prejavuje sa u nej smutnou náladou, úzkosťou, obavami, so sklonom k precitlivosti a plaču, celkovej podráždenosti, s pocitmi neschopnosti v danej situácii vec riešiť, v sociálne vzťahovej oblasti zistené vyhybavé postoje. Vznik uvedenej psychickej poruchy je v príčinnej súvislosti s vyšetrovanou udalosťou. U poškodenej S. G. však nezistila prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy.

18. Vyšetrený bol aj duševný stav poškodeného K. G. s tým, že závery uviedla znalkyňa v znaleckom posudku č. 8/2016 v trestnej veci zo dňa 1.2.2016, podľa ktorých poškodený netrpí ani v minulosti netrpel žiadnou duševnou chorobou ani poruchou, ktorá by bola prítomná a jej vznik by bol v príčinnej súvislosti s vyšetrovanou udalosťou a u poškodeného nezistila prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy.

19. Pri svojom výsluchu znalkyňa v trestnej veci uviedla, že tak ako je uvedené od roku 2006 do 14.9.2015, keď bolo podané trestné oznámenie, nebola zistená žiadna duševná porucha. V dobe vyšetrenia dňa 29.1.2016 zistila u p. G. a u dcéry adaptačné poruchy, u syna nezistila žiadne známky forenzne významnej duševnej poruchy alebo duševnej choroby. V čase jej psychiatrického vyšetrenia nebola nutná medikamentózna psychiatrická liečba, avšak to nevylučuje, nakoľko súčasný zdravotný

stav nepozná, že v ďalšom priebehu sa mohli príznaky tejto poruchy vyvinúť iným smerom a mohla by nastať taká situácia, žeby bola psychiatrická intervencia nutná. K obmedzeniu obvyklého spôsobu spôsobu života pre zistenú duševnú poruchu u poškodenej J. G. a S. G. uviedla, že už z diagnostických kritérií uvedenej úzkostnej poruchy, teda adaptačnej poruchy, ktorá vzniká na základe stresujúcej udalosti alebo dochádza k jej rozvoju na základe takejto udalosti, táto nemusí mať katastrofický rast, ale znamená však závažnú zmenu v živote a tak ako uviedla v znaleckých posudkoch, že u menovaných dochádza k depresívnym rozladám, podráždenosti, poruchám spánku, nesústredenosti, má to vplyv v bežnom živote, tak ako poškodená J. G. uviedla, že v práci mala byť povýšená, no netrúfala si nakoľko mala osobné problémy, ktorý ďalší stres súvisiaci s výkonom jej povolania by v danej situácii asi nezvládla. K znakom, ktoré popisujú naučenú bezmocnosť a sebazničujúcu reakciu uviedla, že čo sa týka syndrómu týraného človeka všeobecne, nejedná sa o medicínsky pojem. Syndróm týraného muža alebo ženy nie je v medzinárodnej klasifikácii uvedený. Syndróm týraného človeka je vlastne súborom špecifických charakteristík a dôsledkov zneužívania, ktoré vedú ku zníženej schopnosti človeka efektívne reagovať na prežívané násilie. Podľa Dolgasovej, ktorá rozdelila práve tieto príznaky, možno všetky symptómy u týraného človeka rozdeliť do troch kategórií. Po prvé príznaky spadajúce pod posttraumatickú stresovú poruchu, po druhé pod naučenú bezmocnosť a po tretie sebazničujúce reakcie. Čo sa týka naučenej bezmocnosti predstavuje špecifický dôsledok týrania blízkym človekom, jadro teórie o naučenej bezmocnosti je, že pokiaľ sa jedinec naučí, že nemá žiadnu kontrolu nad nepríjemnými udalosťami a že každý jeho pokus zmeniť nepríjemnú udalosť skončí prehrou, prepadne letargii a pasivite. Veľký význam má reakcia obeť na prvé incidenty násillia. Ženy, ktoré aktívne reagovali v počiatkovej fáze zneužívania, napr. kládli útočníkovi podmienky ohľadom spolužitia s hroziacimi určitými sankciami alebo zverejnením incidentu sú aj neskôr schopné účinne reagovať na pokračujúce násillie. Naopak u ľudí s pasívnou reakciou na prvé incidenty sa prudko zvyšuje pravdepodobnosť dlhotrvajúceho zneužívania a tieto obeť vyhľadajú pomoc až v momente, kedy sú presvedčené, že im naozaj hrozí vážne ohrozenie zdravia alebo im ide o holý život. Čo sa týka sebazničujúcich reakcií nie je možné u týraných osôb vnímať ako psychopatológiu či charakterovú slabosť. Ide o typickú prirodzenú stratégiu vyrovnávania sa s opakovaným a nevypočítateľným násillím, ktoré na obeť páchajú jej blízki. Sebazničujúce reakcie sa objavujú najmä u dlhotrvajúceho týrania a zahrňujú tieto javy ako popieranie viny útočníka, bagatelizáciu svojho zranenia alebo celého incidentu, že tá situácia nie je tak vážna, zľahčovanie, eventuálne minimalizujú následky toho konania, snažia sa ho zakryť pred okolím.

20. Zo spisu tun. súdu sp.zn. 3C/121/2016 vyplýva, že uznesením zo dňa 05.05.2016 súd vydal predbežné opatrenie návrhom bol podaný žalobcami, ktorým uložil žalovanému zákaz dočasne vstupovať do domu s.č. XXX, nach sa na parcele č. XXX ako aj na parcele č. XXX, zastavané plochy a nádvorlia, ktoré sú zapísané na LV č. XXX, kú. G. a zároveň nepribližovať sa k žalobcom do vzdialenosti 30 metrov a to všetko do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.06.2016.

21. Uvedenú vec súd takto právne posúdil:

22. Podľa ust. § 126 ods. 1,2 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

23. Podľa ust. § 146 ods. 1,2 OZ ak dôjde medzi manželmi k nehode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

24. Podľa ust. § 417 ods. 1,2 OZ komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia. Ak ide o vážne ohrozenie, ohrozený má právo sa domáhať, aby súd uložil vykonať vhodné a primerané opatrenie na odvrátenie hroziacej škody.

25. Podľa ust. § 705a OZ (pri nájme bytu) ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie

neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

26. Podľa ust. § 151n ods. 1 OZ vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

27. Podľa ust. §151n ods. 2 OZ vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

28. Podľa ust. § 151n ods. 3 OZ pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spolužívania.

29. Podľa ust. § 151o ods. 1,2,OZ vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>> tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností. Zmluvou môže zriadiť vecné bremeno vlastník nehnuteľnosti, pokiaľ osobitný zákon nedáva toto právo aj ďalším osobám.

30. Podľa ust. § 151p ods. 1,2,3,4 OZ vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. K zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zmluvou je treba vklad do katastra nehnuteľností. Vecné bremeno zanikne, ak nastanú také trvalé zmeny, že vec už nemôže slúžiť potrebám oprávnenej osoby alebo prospešnejšiemu užívaniu jej nehnuteľnosti; prechodnou nemožnosťou výkonu práva vecné bremeno nezaniká. Ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú náhradu obmedzuje alebo zrušuje. Ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie. Ak právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí určitej osobe, vecné bremeno zanikne najneskôr jej smrťou alebo zánikom.

31. Podľa ust. § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

32. Podľa ust. § 490 ods. 1,2 OZ vznik zmlúv, ktorými sa zakladajú záväzky, sa spravuje ustanoveniami § 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>> a nasl., pokiaľ ďalej nie je ustanovené inak. Ak zákon neustanovuje inak, neplatné je ustanovenie zmluvy podľa § 47a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>, podľa ktorého zmluva uzavretá na dobu určitú trvá aj po uplynutí tejto doby.

33. Podľa ust. § 491 ods. 1,2, OZ záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

34. Podľa ust. Čl. 2 ods. 1 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

35. Podľa ust. Čl. 3 ods. 1,2 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

36. Podľa ust. Čl. 4 ods. 1,2 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

37. Citované zákonné ustanovenie § 146 ods. 2 OZ umožňuje v prípade ak z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, súdu na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť. Toto ustanovenie slúži na ochranu týraných osôb voči násilníkovi a umožňuje týranému a ohrozovanému manželovi domáhať sa ochrany voči násilníkovi. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované má absolútnu povahu a je teda silnejšie ako vlastnícke, či iné právo násilníka. Preto užívacie právo násilníka k spoločnému obydliu môže byť v záujme ochrany života a zdravia obmedzené.

38. K obmedzeniu alebo vylúčeniu užívacieho práva môže dôjsť len za splnenie určitých podmienok, ktorými sú existencia fyzického alebo psychického násillia, toto fyzické, či psychické násillie smeruje voči osobám ako sú manžel, bývalý manžel, alebo voči osobe blízkej násilníkovi, ktorým môžu byť teda ja deti, povaha útokov voči uvedeným osobám musí mať takú intenzitu, že ďalšie spolužitie násilníka s uvedenými osobami sa stalo neznesiteľným, návrh na odňatie užívacieho práva, príp. jeho obmedzenie navrhol súdu manžel, alebo bývalý manžel. O obmedzení alebo vylúčení z užívacieho práva môže právoplatne rozhodnúť len súd a len na návrh manžela alebo bývalého manžela aj keď by násillie smerovalo voči blízkym osobám.

39. V prípade obmedzenia alebo vylúčenia užívacieho práva vlastnícke, alebo iné právo ostáva zachované, obmedzuje sa len jeho jedna zložka -užívacie právo, (ius utendi) a to buď na určitý čas alebo na neurčito. Obmedzenie užívacieho práva alebo jeho vylúčenie neznamená, že je to navždy ak sa zmena pomery, ktoré môžu spočívať v osobe násilníka, jeho správanie prípadne iných súd na návrh niektorého z manželov môže obmedzenie či vylúčenie z užívacieho práva zrušiť.

40. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali po zmene petitu vydania rozsudku, ktorým by súd rozhodol, že žalovaný je vylúčený z užívania nasledovných nehnuteľností: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúce sa na parc. reg. „C“ č. XXX, zapísaná na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 582 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, zapísaná na LV č. XXX všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese D. T. U., obec G., katastrálne územie G., evidované Okresným úradom D. T. U., katastrálnym odborom. Zároveň, že žalovaný je povinný vypratať nasledovné nehnuteľnosti: stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, nachádzajúce sa na parc. reg. „C“ č. XXX, zapísaná na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 582 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, zapísaná na LV č. XXX všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese D. T. U., obec G., katastrálne územie G., evidované Okresným úradom D. T. U., katastrálnym odborom, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Žalovaný sa nesmie na vzdialenosť 30 metrov priblížiť k žalobkyňi v 1. rade, 2. rade a k žalobcovi v 3. rade. Žalovaný je povinný žalobcom v 1., 2., 3. rade zaplatiť trovy konania, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Svoju žalobu odôvodnili tým, že žalobkyňa v 1.rade je manželkou žalovaného, žalobkyňa v 1.rade je dcérou žalovaného a žalobca v 3.rade je syn žalovaného. Dôvodom bolo to, že majú obavu, aby žalovaný po prepustení z väzby nenaplnil svoje vyhrážky z ublíženia. Uvedli, že majú zo žalovaného veľký strach a to, že ak sa žalovaný opije, ublíži im na zdraví, prípade im podpáli dom. Ďalšie spolužitie s ním si nevedia predstaviť. poukázali na ust. § 126 os. 1 OZ, § 146 ods. 1 OZ, § 417 ods. 1,2 OZ od ktorých odvodzujú svoj nárok. Svoj nárok však bližšie právne nezdôvodnili.

41. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa v 1.rade je manželkou žalovaného, žalobkyňa v 2. rade je jeho dcérou a žalobca v 3.rade je jeho synom.

42. Vlastníkom nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX, kú. G., ohľadom ktorej sa domáhali vylúčenia užívacieho práva žalovaného je v súčasnosti žalobkyňa v 2.rade. Bolo však preukázané, že tieto nehnuteľnosti boli v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne v 1.rade a žalovaného ako manželov. Tieto nehnuteľnosti obaja darovali dcére, teda žalobkyni v 2. rade darovacou zmluvou spísanou na notárskom úrade N.. Š. N106/2014, Nz 7746/2014.

43. V tejto notárskej zápisnici, súčasťou darovacej zmluvy bol zriadený aj osobný záväzok žalobkyne v 2.rade ako vlastníčky nehnuteľnosti spočívajúci v práve doživotného bývania v prospech žalobkyne v 1.rade a žalovaného. Nemôže ísť o vecné bremeno, pretože tento záväzok nebol ako vecné bremeno zapísané na liste vlastníctva, tak ako to vyžaduje vyššie cit zákonné ustanovenie OZ. Ide o bod 5, kde obdarovaná ako osobný záväzok vyhlásila, že darcom, svojím rodičom umožní do konca ich života bývať v rodinnom dome a užívať darované nehnuteľnosti, tak ako ich doposiaľ užívali. Podľa akých zákonných ustanovení bol tento záväzok zriadený, resp. či nemalo ísť o vecné bremeno, v notárskej zápisnici uvedené nebolo.

44. Podľa bodu 6 notárskej zápisnice, darca, žalovaný N. G., vyhlásil, že súhlasí, aby v prípade, že požije akékoľvek, aj malé množstvo alkoholu, obdarovaná bude oprávnená neumožniť mu bývať v rodinnom dome a užívať darované nehnuteľnosti. Z obsahu tohto bodu, výkladu vyplýva, že mu oprávnená neumožní bývať v rodinnom dome a užívať darované nehnuteľnosti. To, že by malo dôjsť vyslovene k zániku tohto záväzku žalovanej ako takého však v zmluve (NZ) uvedené nebolo, teda k zániku záväzku v zmysle zákona zrejme nemohlo dôjsť. Žalovaný len vzal na vedomie, že v prípade požitia alkoholu mu žalovaná v 2.rade neumožní bývať v dome a užívať nehnuteľnosti. Súd má za to, že tento záväzok ako taký naďalej existuje, nakoľko žiadnym zo spôsobov vymedzených v zákone nezanikol.

45. Ako bolo uvedené predpokladmi pre vyhovie žaloby ohľadom vylúčenia z užívacieho práva je existencia fyzického alebo psychického násillia, toto fyzické, či psychické násillie smeruje voči osobám ako sú manžel, bývalý manžel, alebo voči osobe blízkej násilníkovi, ktorým môžu byť teda ja deti, povaha útokov voči uvedeným osobám musí mať takú intenzitu, že ďalšie spolužitie násilníka s uvedenými osobami sa stalo neznesiteľným, návrh na odňatie užívacieho práva, príp. jeho obmedzenie navrhol súdu manžel, alebo bývalý manžel. O obmedzení alebo vylúčení z užívacieho práva môže právoplatne rozhodnúť len súd a len na návrh manžela alebo bývalého manžela aj keď by násillie smerovalo voči blízkym osobám.

46. Prvý predpoklad je existencia fyzického alebo psychického násillia, toto bolo nepochybne v konaní preukázané, ako to vyplýva z obsahu trestného spisu sp. zn. 13T/37/2016, pretože za takéto konanie, ako je to vyššie uvedené, bol žalovaný právoplatne uznaný vinným. Je nepochybné, že k takémuto fyzickému a psychickému násilliu žalovaný vo vzťahu k žalobcom došlo.

47. Taktiež je zrejmé, že bol naplnený aj ďalší predpoklad, a to, že fyzické, či psychické násillie smerovalo voči osobám ako sú druhý manžel, teda žalobkyni v 1. rade a dcére a synovi, žalobcom v 2a v 3.rade, čo opäť vyplýva z trestného spisu.

48. Ja zrejmé, že bol splnený aj predpoklad toho, že povaha útokov voči uvedeným osobám, ako je zrejmé z trestného spisu, má takú intenzitu, že ďalšie spolužitie násilníka s uvedenými osobami v spoločnom dome alebo byte sa stalo neznesiteľným. Nie je možné spolužitie osôb, kde jedna z nich druhým opakovane a dlhodobo vyhráza smrťou ublížením na zdraví a zničením majetku. Čo sa týka spoločného bývania, je potrebné širším výkladom s poukazom na čl. 3,4 CSP a použitia analógie povedať, že aj keď sa už nejedná o dom v spoločnom vlastníctve žalobkyne v 1. rade a žalovaného, naďalej podľa zriadeného osobného záväzku, tak ako je to vyššie uvedené, dom spoločne užívajú, existuje spoločné užívanie predmetnej nehnuteľnosti pretože obdarovaná sa osobným záväzkom zaviazala umožniť svojim rodičom užívať uvedené nehnuteľnosti ev. na LV č. XXX, k.ú. G. do konca ich života (viď notárska zápisnica).

49. Posledným predpokladom je podanie návrhu na odňatie užívacieho práva, príp. jeho obmedzenie, ktorý môže podať len manžel, alebo bývalý manžel. V tomto smere predpoklad nebol naplnený u všetkých žalobcov, len u žalobkyne v 1.rade jeho manželky. Žalobkyňa v 2. rade a žalobca v 3. rade nie

sú v tomto zmysle aktívne legitimovaní, nie sú manželom a ani bývalým manželom, preto je ich žaloba v tomto smere nedôvodná.

50. O obmedzení alebo vylúčení z užívacieho práva môže právoplatne rozhodnúť len súd na návrh, ktorý je predmetom tohto konania.

51. Na základe vyššie uvedeného a cit. zákonných ustanovení, preto súd žalobe, čo sa týka žalobkyne v 1.rade ako dôvodnej ohľadom vylúčenia žalovaného z užívacieho práva k cit. nehnuteľnostiam ako dôvodnej vyhovel. Čo sa týka žaloby o vylúčenie z užívania nehnuteľnosti, žalobu vo vzťahu k žalobkyni v 2. a v 3. rade pre nedostatok aktívnej legitimácie tak ako je to vyššie uvedené zamietol.

52. Žalobcovia sa ďalej domáhali v žalobe uloženia povinnosti žalovanému vypratať uvedené nehnuteľnosti. Čo sa týka uloženia tejto povinnosti, súd túto časť žaloby považoval za nedôvodnú, pretože ako je to uvedené, v prípade obmedzenia alebo vylúčenia užívacieho práva vlastnícke, alebo iné právo ostáva zachované, obmedzuje sa len jeho jedna zložka -užívacie právo, (ius utendi) a to buď na určitý čas alebo na neurčito. V danom prípade obmedzenie užívacieho práva alebo jeho vylúčenie neznamena, že je to navždy, ak sa zmenia pomery, ako je napr. pokiaľ ide o osobu násilníka, súd na návrh niektorého z manželov môže obmedzenie či vylúčenie z užívacieho práva zrušiť. Preto je žaloba v tejto časti nedôvodná.

53. Uloženie povinnosti vypratať je možné len v určitých prípadoch vlastníckych reivindikačných žalôb. Aktívnym legitimovaným je vlastník nehnuteľnosti, ktorým je len žalobkyňa v 2.rade, nie žalobkyňa v 1. rade a žalobca v 3.rade, ktorý nemá v uvedenej nehnuteľnosti žiadané vlastnícke, či užívacie právo, ten nie je aktívne legitimovaný vôbec na podanie akejkoľvek žaloby, či už vlastníckej o vypratanie alebo o vylúčenie z užívania, tak ako je to vyššie uvedené. Čo sa týka vlastníčky nehnuteľnosti, t.j. žalobkyne v 2.rade táto sa môže podľa zákona domáhať určitej ochrany svojho vlastníctva. Momentálne je zrejmé, čo vyplývalo z vykonaného dokazovania, že žalovaný predmetnú nehnuteľnosť neužíva, je vo výkone trestu odňatia slobody, chýba tu preto právny dôvod a naliehavý právny záujem. Žaloba o vypratanie je určitou formou vlastníckej (reivindikačnej žaloby), slúžiacej na ochranu vlastníckeho práva podľa ust. § 126 ods. 1 OZ. Pri nehnuteľnostiach procesné právo výslovne hovorí o vydaní veci len vo vzťahu k hnutelným veciam. V prípade nehnuteľností hovorí o ich vypratání. Žalobcovi stačí preukázať oprávnenú držbu alebo oprávnenú detenciu veci. Žalobca musí iba preukázať, že nastali skutočnosti, na základe ktorých nadobudol vlastníctvo, prípadne iné právo, o ktoré sa dá oprieť žaloba na vydanie veci. Ak by žalovaný tvrdil, že právo neskôr zaniklo, musí to samozrejme dokázať. Podmienky úspešnosti vindikačnej žaloby sú nasledovné: vec sa nenachádza vo faktickej moci vlastníka, ale v moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať (bráni vlastníkovi vo výkone jeho vlastníckeho práva podľa § 123 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1351335-1351337&f=2>>), žalovaný má vec u seba, a preto má možnosť vec vydať vlastníkovi (ak by vec bola spotrebovaná, zničená alebo scudzená, prichádza do úvahy len žaloba o náhradu škody podľa § 420 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1352629-1352635&f=2>>), predmetom žaloby je vec, o vydanie ktorej sa žiada; musí byť individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlíšiť od iných vecí, najmä od vecí rovnakého druhu (výpis z LV), žalovaný vec zadržíava protiprávne, t. j. bez existencie záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, po zániku obligačného vzťahu je vindikačná žaloba prípustná, vlastník musí preukázať existenciu vlastníckeho práva, oprávnenej držby alebo detencie k veci, o vydanie ktorej žiada. Aktívnu legitimáciu (oprávnenie podať žalobu na súde) má vlastník protiprávne zadrživanej veci, pričom vec sa nenachádza v jeho faktickej moci a zadržíavanie veci niekým iným je porušením jeho subjektívneho vlastníckeho práva.

54. Základným predpokladom úspešnosti vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva (práva oprávnenej držby) žalobcu. Preto skúmanie platnosti právneho úkonu, o ktorý žalobca opiera tvrdenie o svojom vlastníckom práve, je prirodzenou súčasťou postupu súdu v konaní o takej žalobe. Vlastnícke právo musí existovať v dobe vydania rozhodnutia v konaní o vydanie veci.

55. Pokiaľ ide o neoprávnenú držbu tým, kto vec zadržíava, doktrína často zastáva názor, že žalobca je povinný preukázať, že mu žalovaný vec neoprávnenne zadržíava nielen ku dňu podania žaloby, ale aj ku dňu rozhodovania súdu, čo v danom čase jednoznačne splnená nie je. Pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav ku dňu uverejnenia jeho rozhodnutia (§ 154 ods. 1 OSP <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1339867-1339867&f=2>>).

56. V tomto konaní navyše, ako je to uvedené, žalobe o vylúčenie z užívania predmetnej nehnuteľnosti bolo vyhovené. Preto návrh na vypratanie aj z vyššie uvedených dôvodov je neopodstatnený. Ide o dva právne inštitúty. U žaloby o vypratanie neboli, ako je to uvedené, splnené vyššie cit. zákonné predpoklady. Preto súd žalobu v časti žaloby o vypratanie vrátane alternatívneho petítu zamietol ako nedôvodnú vo vzťahu ku všetkým žalobcom.

57. Posledným bodom žalobného návrhu je uloženie zákazu žalovanému nepribližovať sa k žalobcom na vzdialenosť 30 metrov. Žalobcovia tento svoj nárok právne nezdôvodnili, ani neuviedli, podľa akého konkrétneho ustanovenia zákona požadujú uloženie zákazu. Poukázali len na ust. § 417 ods. 1, 2 OZ. Podľa ust. § 417 ods. 1 OZ komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia. Toto ustanovenie sa na danú žalobu nemôže vzťahovať pretože, hovorí o tom, že ten komu hrozí škoda bezprostredne môže primeraným spôsobom zakročiť na jej odvrátenie. Myslí sa tým priamy skutočný reálny zásah a hroziaca škoda, nie niečo, čo môže alebo nemusí v budúcnosti vzniknúť.

58. Pokiaľ ide o odsek 2 cit. zákonného ustanovenia podľa neho ak ide o vážne ohrozenie, ohrozený má právo sa domáhať, aby súd uložil vykonať vhodné a primerané opatrenie na odvrátenie hroziacej škody. Zákon predpokladá, že práva domáhať sa ochrany na súde je viazané na podmienku, že ide o vážne ohrozenie. Táto podmienka v danom prípade nemôže byť splnená, pretože žalovaný je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, žiadna reálna škoda im v čase vydania rozhodnutia súdu nehrozí. Je aj otáznosť, či uloženie takejto povinnosti môže vôbec spadať po citované ustanovenie. Navyše, čo sa týka tohto bodu, Občiansky zákonník a ani iný civilný právny predpis neumožňuje uloženie takéhoto zákazu. Toto bolo možné uložiť len v zmysle platného OSP do 30.06.2016 v rámci podaného návrhu na vydanie predbežného opatrenia, čo bolo aj vydané a takýto zákaz bol uložený. Uloženie určitých obmedzení je možné len v trestnom konaní. Preto súd žalobu v tomto smere vo vzťahu k všetkým žalobcom ako nedôvodnú zamietol.

59. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

60. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Súd žalobe vyhovel čiastočne len vo vzťahu k žalobkyni v 1.rade. Pomer úspechu vo vzťahu k nej súd prepočítal, nakoľko žiadali vydať tri rozhodnutia, súd vyhovel len jednému, teda ide o jej úspech len v pomere 33%, úspech žalovaného je tak 67%, pomere. Vo vzťahu ku žalobkyni v 1.rade bol úspešnejší žalovaný a to v pomere 34% (67-33), preto mu súd vo vzťahu k žalobkyni priznal trovy konania v pomere 34%. Vo vzťahu k ostatným žalobcom v 2 a v 3.rade bol žalovaný úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal vo vzťahu k nim trovy konania v pomere 100%. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.